

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2000-2001

11 september 2001

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

– van mevrouw Patricia Ceysens –

betreffende de invoering van een vaste maandvergoeding in de kinderopvang

Dit voorstel van resolutie werd op 14 juli 2003 overgenomen door de heer Koen Helsen.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De Vlaamse regering maakt van de kinderopvang in Vlaanderen terecht een belangrijke prioriteit. De blauwdruk die de minister bevoegd voor welzijn aan het Parlement voorstelde, werd grondig doorgepraat en kon op veel bijval rekenen. Tal van maatregelen daaruit werden doorgevoerd of zijn in voorbereiding.

Toch ging de laatste tijd bijna alle aandacht naar het gebrek aan en/of het creëren van een sociaal statuut voor de opvanggezinnen aangesloten bij een dienst. Dat zou volgens sommigen de *deus ex machina* zijn om het beroep aantrekkelijk te maken en de groei te stimuleren. Laten we niet vergeten dat een dergelijke oplossing in elk geval een deeloplossing is, die niet de hele sector dient. Particuliere opvanggezinnen voorzien vaak in een eigen sociaal statuut en in kindercrèches werkt men voornamelijk met arbeidscontracten. Het is daarboven geen exclusief Vlaamse bevoegdheid, wat altijd extra moeilijkheden oplevert.

Het gebrek aan aantrekkelijkheid van de hele sector heeft, volgens de indiener van dit voorstel, zowel voor de opvanggezinnen – ongeacht of zij aangesloten zijn bij een dienst of werken op zelfstandige basis – als voor de crèches veel te maken met de onzekerheid van het inkomen. Het is bijzonder moeilijk om een activiteit bedrijfsmatig efficiënt te organiseren, wanneer de inkomsten onzeker zijn. Vele uitgaven daarentegen zijn wel vast. Inkomenszekerheid creëren is daarenboven een exclusief Vlaamse bevoegdheid. In de gesubsidieerde kinderopvang reglementeert de Vlaamse overheid de hoogte van de ouderbijdragen (ministerieel besluit van 5 oktober 1998) (BS 21 november 1998). Die wordt gemoduleerd afhankelijk van het inkomen en per dag. Afhankelijk van het aantal dagen of dagdelen dat men effectief gebruik maakt van de kinderopvang, wordt de maandelijkse ouderbijdrage van de kinderopvang bepaald. Omdat de gesubsidieerde kinderopvang het leeuwendeel van de opvang verzorgt, moet de zelfstandig werkende kinderopvang meestal dezelfde berekeningsmethode gebruiken, zijnde het aantal effectief gebruikte dagen vermenigvuldigd met de dagprijs.

Het inkomen van de opvanginitiatieven hangt dus af van de regelmatige komst van de kinderen. Daar schort het meestal. Uiteraard zijn jonge kinderen wel eens ziek. Maar sommige ouders zijn nogal nonchalant met de manier waarop ze gebruik maken van de kinderopvang (de ouder neemt bij-

voorbeeld zelf een dag vrij of grootmoeder komt eens langs of de buurvrouw wil wel eens babysitten). Ze melden het opvanginitiatief veelal laattijdig, of helemaal niet, dat hun kind op een bepaalde dag niet komt. Het is dan onmogelijk voor het opvanginitiatief om in die periodes van afwezigheid een ander kind op te vangen. Dat heeft tot gevolg dat voor die dag de dagprijs voor dat bepaald kind ontbreekt, terwijl de vaste kosten gewoon verder lopen.

Deze werkwijze verschilt in belangrijke mate van hoe het er aan toe gaat in opvangvormen in andere welzijnssectoren. In de bejaardenzorg bijvoorbeeld betaalt een bejaarde de dagprijs ongeacht of hij of zij op bezoek gaat bij een kind, een uitstap maakt of in het ziekenhuis verblijft. De plaats is gereserveerd en dus wordt de dagprijs aangerekend.

De kinderopvang wordt geconfronteerd met een stijgende behoefte aan opvangplaatsen. Daartegenover staat dat het beroep steeds minder aantrekkelijk wordt. De inkomensonzekerheid is daarbij een belangrijke factor.

De indiener van dit voorstel van resolutie vraagt dat in de toekomst de ouderbijdrage op maandbasis zou worden berekend. Daarbij wordt rekening gehouden met het aantal dagen dat de ouder verwacht gebruik te maken van de kinderopvang. Eventueel kunnen een aantal "baaldagen" mogelijk zijn, een aantal dagen waarvoor gereserveerd wordt, maar die door onvoorziene omstandigheden niet worden opgenomen. Er zou gewerkt kunnen worden met een vast basisbedrag. Het resterende bedrag zou dan op het einde van de maand bijbetaald kunnen worden. Op die manier wil de indiener de onthaalgezinnen een basisinkomen garanderen, ongeacht of het kind effectief komt opdagen of niet.

De huidige inkomensonzekerheid is wellicht even nefast voor de groei van de kinderopvangsector als het ontbreken van een sociaal statuut. Wie een voldoende en zeker inkomen heeft, kan zich gemakkelijker zelf een statuut verzekeren.

Patricia CEYSENS

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

Het Vlaamse Parlement,

– overwegende

1° dat het inkomen van een opvanggezin, aangesloten bij een dienst of zelfstandig werkend, alsook van een crèche de optelsom is van de dagvergoedingen voor het verblijf van kinderen en dus afhankelijk is van het effectieve verblijf van een kind in het opvanginitiatief ;

2° dat dit leidt tot een belangrijke inkomensonzekerheid bij de opvanggezinnen aangesloten bij een dienst, de zelfstandig werkende opvanggezinnen en de kindercrèches ;

3° dat enige vorm van inkomenszekerheid noodzakelijk is, om de sector van de kinderopvang in de toekomst voldoende aantrekkelijk te laten zijn en te doen groeien ;

4° dat de behoefte aan meer kinderopvang blijft bestaan ;

– vraagt de Vlaamse regering de nodige reglementaire acties te ondernemen om een vorm van een gewaarborgde maandelijkse ouderbijdrage te introduceren in de kinderopvang, overeenkomstig het aantal dagen en uren gedurende welke de ouders gebruik wensen te maken van de kinderopvang, ongeacht of het kind effectief werd opgevangen.

Patricia CEYSENS
